

338 J. V. SNELLMAN – F. A. BORENIUS 22.X 1864 HUB SLS 381

Heders Broder!

Hjertligen tack för besväret med underrättelsen om mitt lån i ér Sparbank.

Härjemte den önskade försäkran. Det ängsliga att söka borgen har fördröjt.

10 Din tillgifne Vän <ch> Broder

Joh. Vilh. Snellman

H:fors d. 22 Okt. 1864

339 YTTRANDE VID PLENUM 24.X 1864 RA, Senatens arkiv

20 ... då Senatorn Snellman först yttrade sig och – ansåg sig böra till Hans Kejslerliga Majestäts Nådiga godtfinnande i underdånighet öfverlemna om icke Ständernas förslag och framställningar i ofvanberörde ämne, dem Senatorn ej fann skäl att ogilla, kunde af Hans Kejslerliga Majestät i Nåder godkännas och Kejslerliga Senatens tillåtas att i enlighet dermed utfärda allmän författning, hvilken, enligt Senatorns tanke, jemväl borde upptaga de af Ständerna i slutet af deras underdåniga skrifvelse under särskilda momenter förordade tillägg och bestämmingar.

340 YTTRANDE VID PLENUM 24.X 1864 RA, Senatens arkiv

30 ... då Senatorn Snellman först utlät sig: – att Senatorn vid öfvervägande af detta ämne funnit Ständernas framställningar, i hvad de angå ofvanberörde lagförslag nio första §: §: icke synnerligen afvika från den till den aflättna Nådiga propositionens grund och syftemål eller eljest vara af den beskaffenhet att deras ogillande förty torde af Senatorn påyrkas. Likaledes ansåg Senatorn de af Ständerna förordade ändringar af §: §: 15. 16. 20. och 21. kunna utan någon betänklighet medgifvas:

40 Men annat vore förhållandet med Ständernas förslag i hänsigt till §: 10. 11. och 13. De tvenne förstnämnde behandlande frågan om och huru den som för ärekränkning tilltalas, må genom bevisning om tillmälets riktighet, freda sig från ansvar för detsamma. Ständerna hade nemligen med frångående af hvad landets lag i allmänhet stadgar, såväl rörande verkan af preskription som i fråga om domstols behörighet, utsträckt bevisningsrätten i injuriemål till hvarje bestämd handling eller uraktlåtenhet utan undantag och således, på sätt i motiverne jemväl uttryckligen framhåller, också till lagbrott som redan äro preskriberade, hvarjemte tillika föreslagits, att bevisningen då skulle få framställas

50 vid den domstol, der åtalet om ärekränkning gjorts anhängigt. Så väsentliga afsteg i särskildt fall från sjelfva grundprinciperna för gällande rättegångsordning i brottmål, kunde efter Senatorns tanke anses berättigade endast då de äro af tvingande nödvändighet påkallade. Hvad Ständerne till stöd för de af dem härutinnan förordade lagbestämmingar framhållit, hade icke förmått öfvertyga Senatorn